

РЕШЕНИЕ

№ 370

гр. София, 20.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 21.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9936** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма] против Решение № ППН-01-840/ 2018 от 25. 08. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от своя процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, в писмени бележки оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Ц. М. моли жабата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба рег. № ППН-01-840/ 15. 10. 2018 г. Ц. К. М. е сезирала КЗЛД с твърдения за

незаконосъобразно обработени нейни лични данни.

В хода на производството пред КЗЛД било установено, че Ц. М. е клиент на мобилни услуги, предоставени от [фирма] чрез номер [ЕГН]. За целите на предоставяне на услуга мобилният оператор обработва лични данни на Ц. М. на няколко основания по чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД – за изпълнение на нормативно установени задължения на администратора по Закона за електронните съобщения; въз основа на дадено съгласие на физическо лице; обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна.

Впоследствие, личните данни на жалбоподателката са обработени за предоставяне на незаявени от Ц. М. мобилни услуги чрез още два мобилни номера – [ЕГН] и [ЕГН]. За посочените номера и лизинг на устройства не са съставени писмени договори, но същите са отразени в системата на мобилния оператор с титуляр г-жа М.. След установяване на посоченото обстоятелство, [фирма] е предприело мерки за отстраняване на нарушението и след подаване на жалбата от Ц. М. на 15. 10. 2018 г., още на 19. 10. 2018 г. е прекратено обработването на нейните лични данни за целите на предоставяне на непоисканите услуги.

Във връзка с това, били създадени и допълнителни мерки за защита на личните данни, като на 29. 11. 2018 г. е въведена автоматична проверка на валидността на документите за самоличност чрез интеграция със системата на МВР, като през октомври 2019 г. е въведена и декларация, която всеки служител на мобилния оператор следва да попълни в системата, когато абонира потребител /check декларация/ и с която декларира, че потребителят е предоставил оригинален документ за самоличност, служителят внимателно е прегледал предоставения документ за самоличност и се е уверил, че същият е валиден, данните за потребителя, записани в договора и системата, съвпадат с данните от предоставения документ за самоличност и потребителят лично е положил подписа си и написал имената си пред продавач-консултанта.

Поради това, КЗЛД е приела, че с обработването на личните данни на Ц. М. за услуги, които не са поискани от нея, мобилният оператор е нарушил принципа на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД /в приложимата редакция ДВ, бр. 81/ 2011 г./, доколкото обработването е започнало от 21. 10. 2017 г., 3. 11. 2017 г. и 10. 02. 2018 г. – преди да започне прилагането на Регламент 2016/ 679, като обработването на тези допълнителни цели е продължило до 19. 10. 2018 г. – поради което е нарушението е продължило и след прилагането на Регламент 2016/ 679, който принцип е предвиден в чл. 5, § 1, б. б от Регламент 2016/ 679.

Административният орган е приел още, че относно спирането и пускането на мобилни услуги чрез телефона, предприетите мерки за идентификация на титуляра само чрез последни 4 цифри от ЕГН и адрес са недостатъчни. Предвид това, на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/ 679 е разпоредил на администратора на лични данни [фирма] да изготви допълнителни правила за безспорно идентифициране на лицата при обслужване за предоставяне на услуги чрез отдалечен достъп.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна,

поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма.

От събраните по делото доказателства се установява, а и не се спори от страните по делото, че по отношение на СИМ карти с телефонни номера [ЕГН] и [ЕГН] Ц. М. не е заявявала мобилни услуги. За посочените номера и лизинг на устройства не са съставени писмени договори, но същите са отразени в системата на мобилния оператор с титуляр г-жа М..

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД в относимата към 21. 10. 2017 г., 3. 11. 2017 г. и 10. 02. 2018 г. редакция /ДВ. бр. 81/ 2011 г./, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон. Същият принцип е възпроизведен и в § 5, ал. 1, б. „б“ Регламент 2016/ 679, съгласно чиято разпоредба личните данни са събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно чл. 89, параграф 1 за несъвместимо с първоначалните цели /„ограничение на целите“/.

След като безспорно в хода на производството е установено, че личните данни на Ц. М. са използвани за предоставяне на мобилни услуги, които тя не е заявявала, правилен е изводът на КЗЛД, че са нарушени посочените норми, тъй като в конкретния случай нейните лични данни не са обработвани законосъобразно.

Макар жалбата на Ц. М. да не съдържа възражения относно начина на идентификация на потребители на мобилните услуги, които се предоставят чрез телефони, правилно КЗЛД на основание на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/ 679 е разпоредил на администратора на лични данни [фирма] да изготви допълнителни правила за безспорно идентифициране на лицата при обслужване за предоставяне на услуги чрез отдалечен достъп. От събраните по делото доказателства се установява, че активирането на незаявените от Ц. М. услуги е осъществило през кол центъра, поради законосъобразно е направено разпореждане в тази насока. Освен това, корективните правомощия на КЗЛД, предоставени с нормата на чл. 58, § 2 от Регламент 2016/ 679, са самостоятелни и се упражняват независимо от подадената жалба. Правилно Комисията е приела, че защитата на личните данни не е обезпечена в достатъчна степен за услугите, предоставяни чрез кол центъра, като идентификацията на титуляра чрез последните 4 цифри от ЕГН и адрес е недостатъчна за надеждната защита на личните данни и законосъобразно е разпоредила на [фирма] да изготви допълнителни правила за безспорно идентифициране на лицата при обслужване за предоставяне на услуги чрез отдалечен достъп.

Съдът не споделя становището в жалбата, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Посочената норма е относима към издаване на АУАН и наказателни постановления, какъвто акт не представлява оспореното Решение № ППН-01-840/ 2018 от 25. 08. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни. В конкретния случай е относима разпоредбата на § 44, ал. 2 от ПЗР

на ЗЗЛД /обн. ДВ, бр. 17/ 2019 г./, съгласно която за нарушения на закона и на Регламент /ЕС/ 2016/679, извършени до влизането в сила на този закон, срокът за сезиране на комисията по чл. 38 е една година от узнаването на нарушението, но не по-късно от 5 години от извършването му.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-01-840/ 2018 от 25. 08. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбата на [фирма] следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № ППН-01-840/ 2018 от 25. 08. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: